

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.10/2021/8.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2021. június 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt terhelt rendőr őrmester vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2021. március 5. napján kihirdetett 42.Kb.10/2021/11. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. március 5. napján kihirdetett 42.Kb.10/2021/11. számú ítéletével terhelt rendőr őrmester vádlottat bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetésében (Btk. 301.§ (1) bekezdés). Ezért őt a bíróság 250 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott 250.000.- Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Rendelkezett a bűnjelről és a vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[2] Az előkészítő ülésen jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítélet ellen fellebbezést jelentett be a vádlott terhére felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében. Utóbb csatolta fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben kifejtett álláspontja szerint a kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan enyhe, az nem igazodik a vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, a súlyosító körülmények számához és a bűnösségi körülményekhez. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és a súlyosító körülményeket nem megfelelő súllyal értékelte, így a Btk. 82. § (3) bekezdés szerinti enyhítő szakasz alkalmazása nem volt indokolt. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe, hogy a vádlott az intézkedés alá vont, megbilincselte sértettet ok nélkül két alkalommal arcon ütötte, és hogy cselekményei a sértett méltóságát nagymértékben sértették. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ilyen és hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát sem vette kellően figyelembe. Indítványozta, hogy a másodfokú katonai tanács az elsőfokú katonai tanács ítéletét változtassa meg és a vádlottal szemben

végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtönfokozatú szabadságvesztés büntetést szabjon ki akként, hogy egyúttal részesítse előzetes mentesítésben, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[3] A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vette.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.240/2021/2. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Utalt arra, hogy a fellebbezés tartalmára figyelemmel a felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során a perrendi szabályokat betartotta. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása során az egyébként az előkészítő ülésen bűnösségét beismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó vádlott vonatkozásában felmerült bűnösségi körülményeket vizsgálta, azonban a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés eltúlzottan enyhe, nem alkalmas a Btk. 79. és 80. §-ban meghatározott büntetési célok és elvek elérésére. A vádlottal szembeni pénzbüntetés ugyanis nem tükrözi a vádlott által elkövetett cselekménynek a rendőri intézkedésbe vetett bizalomra gyakorolt negatív hatását, és az egyenruha tekintélyének lejárátását. Súlyosító körülményként kérte értékelni azt is, hogy a vádlott csupán egy éve fennálló rendőri szolgálatot követően követte el a terhére rótt bűncselekményt. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által már figyelembe vett vádlotti beismerést és időmúlást sem lehet a másodfokú eljárásban nagyobb súllyal értékelni. Az elsőfokú bíróság előtt az előkészítő ülésen és az ügyészi fellebbezés indoklásában tett – a terhelt előzetes mentesítésére irányuló - ügyészségi indítvány vonatkozásában kifejtette, hogy a vádlottat a bűnösségi körülmények, a szolgálat jellemzése és a nyomozati szakban tett vádlotti tagadó vallomás miatt nem tartja érdemesnek sem előzetes mentesítésre, sem arra, hogy a rendőri szolgálatban megmaradjon. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és a vádlottal szemben súlyosításul végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, továbbá rendelkezzen a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges legkorábbi időpontjáról, a szabadságvesztés végrehajtása esetén a büntetés 2/3-ad részének, de legkevesebb 3 hónapnak a kitöltését követő napon meghatározva azt. A pénzbüntetés átváltoztatásáról és megfizetéséről szóló rész mellőzése mellett egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

[5] A védő a Fővárosi Ítéltáblához 2021. április 28. napján érkezett észrevételében előadta, hogy az ügyészség fellebbezését alaptalannak tartja és álláspontja szerint az elsőfokú bíróság törvényesen, az enyhítő körülmények feltárásával, az alanyi bűnösség fokára, a cselekmény tárgyi súlyára és a büntetési elvekre figyelemmel szabott ki pénzbüntetést a terhelttel szemben. Kifejtette, hogy ugyan a büntetlen előélet nem tekinthető enyhítő körülménynek, de álláspontja szerint figyelembe kell venni, hogy a vádlott mindezidáig nem került összeütközésbe a törvénnyel, továbbá azt is, hogy védence csupán egy évvel lépte túl a fiatal felnőtt kor felső határát. Hivatkozott arra is, hogy értékelni kell, hogy a vádlott a vele szemben 2 éve folyamatban lévő büntetőeljárás alatt és a bűncselekmény elkövetése előtt is kifogástalanul látta és látja el a szolgálati feladatait. Az eljárás során a vádlott által tanúsított megbánó magatartásról előadta, hogy - a fellebbviteli főügyészség átiratában foglaltakkal szemben – a bíróság előtt az előkészítő ülésen

megbánását teljes mértékben kifejezésre juttatta. Ezért elsődlegesen azt indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén – másodlagos indítványa szerint – előzetes mentesítés alkalmazását kérte.

[6] A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében elsődlegesen az ügyési indítvány elutasítását és az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Másodlagosan azt kérte, hogy súlyosabb büntetés kiszabása esetén a másodfokú bíróság a vádlottat részesítse előzetes mentesítésben. Lényegében megismételte az írásbeli beadványában foglaltakat.

[7] A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta, egyebekben csatlakozott védőjéhez.

[8] A katonai ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel – korlátozottan – bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. A felülbírálat ezért kizárólag a vádlottal szemben kiszabott büntetésre vonatkozó sérelmezett rendelkezést, valamint a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja alapján a cselekmény minősítését érintette. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[9] A fellebbviteli bíróság a Be. 590. § (5) bekezdése a) pontjában írtakra figyelemmel az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú eljárást. Így vizsgálta azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vétett-e a Be. 608. § (1) bekezdésében írt, az ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést.

[10] Előzményként megállapította, hogy a Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség a 2020. december 10. napján kelt 2.Nyom.1569/2019. számú vádiratában terhelt1 rendőr őrmester vádlottat a Btk. 301. § (1) bekezdésébe ütköző hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetével vádolta. A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2021. január 8. napján tárgyalás mellőzésével hozott 42.Kb.73/2020/5. számú büntetővégzésével a vádlottal szemben hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt 250 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a pénzbüntetés vagy annak meg nem fizetett része szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, rendelkezett a bűnjelről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[11] A büntetővégzéssel szemben az ügyészség végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében a törvényes határidőn belül tárgyalás tartását kérte. A

vádott indokának megjelölése nélkül, valamint védője ugyancsak a törvényes határidőben kérte tárgyalás tartását.

[12] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a korlátozott felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, nem vétett olyan eljárási szabálysértést, amely megalapozná az ítélet hatályon kívül helyezését. Törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a büntetővégzéssel szemben előterjesztett tárgyalás tartása iránti kérelmekre tekintettel az ügyben előkészítő ülést tűzött ki. Eljárása során maradéktalanul betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat.

[13] A vádlott az előkészítő ülésen az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen fogantatosított törvényes figyelmeztetéseket követően elismerte a váddal egyezően a bűnösségét és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Az elsőfokú katonai tanács a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint járt el, a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát elfogadó végzése törvényes, az elsőfokú katonai tanács a végzés meghozatala során körültekintően vizsgálta azt, hogy a vádlott beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Indokoltan járt el akkor is, amikor az előzőekre tekintettel a vádlottat a személyi körülményeivel kapcsolatban hallgatta ki.

[14] Az elsőfokú katonai tanács a vádirati tényállással egyezően az ítélet 2. oldalának 3.-4. bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített. Az elsőfokú bíróság a váddal egyezően törvényesen minősítette a vádlott hivatali bűncselekményét.

[15] A súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés nem alapos.

[16] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket helyesen tárta fel. Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy a törvénnyel első ízben összeütközésbe kerülő vádlottal szemben a Btk. 79. §-ban meghatározott büntetési célok maradéktalan eléréséhez szükséges, egyben elégséges is a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés d) pontjának és (3) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése szerint pénzbüntetés kiszabása. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a kiszabott 250 napi tételszám megfelelően tükrözi az elkövetett bűncselekmény tényleges tárgyi súlyát, míg az egynapi tétel összegeként megállapított 1.000.- Ft is megfelelően igazodik a vádlott vagyoni, jövedelmi és személyi viszonyaihoz, a valós anyagi teherbíró képességéhez. A másodfokú bíróság tehát úgy ítélte meg, hogy a vádlott a szolgálatban megtartható, és vele szemben nincs szükség a büntetés megváltoztatására. Ezért a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[17] A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének további rendelkezései is törvényesek, ezért az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa – annak helyes indokai alapján – teljes körűen helybenhagyta.

[18] A fellebbviteli bíróság végzése a Be. 605. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2021. június 9.

Dr. Ruzsás Sándor Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
százados s.k.

Dr. Belovai Henriette hb.

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának 42.Kb.10/2021/11. számú ítélete terhelt1 rendőr törzsőrmester vádlott vonatkozásában 2021. június 9. napján jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2021. június 9.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke